

Učitelé děkují za Vaši školu

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

www.csi-cr.cz

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 19

Slovo úvodem

Máme za sebou Velikonoce. Osobně je prožívám intenzivněji než Vánoce. Těším se na obřady Svatého týdne, na pašije a hlavně slavné Aleluja! o Velké noci. Přeji i Vám, jednomu každému, abyste s očima upřenými na kříž a plni naděje, kterou máme od Vzkříšeného Pána, radostně prožívali své všední dny.

Máme školu! Můžete být hrdi a plni radosti, že díky vašim darům bude chodit 240 dětí do slušné školy. Jistě je ještě daleko od našeho standardu, ale ve srovnání s tmavou boudou z listů bambusu a s hliněnou podlahou, kam chodily před tím, je to velký pokrok. Asi si museli přenést i staré lavice, ale doufám, že v květnu jim budeme moci poslat další peníze. Postavit jinou stavbu než bambusovou je tam totiž hodně náročné. Hory jsou hliněné, obývají se jejich vršky. Tak se musí dovážet zdaleka štěrk (až z Assámu od řeky Brahmaputry), ale často i voda. A pak jsou na vše jen holé ruce, není elektřina a tedy ani stroje. Vám dárcům patří Pán Bůh zaplať.

Je zde hodně dalších informací z Indie o otci Medovi. Jen škoda, že se již na novou školu nepodívá. Tam v těch „příliš strmých kopcích“ totiž začínala jeho misie ve státě Manipur, stále na ně vzpomíná a má je moc rád. Následuje dopis CSI prezidentu Obamovi o situaci v Iráku. O nic lepší situace není ani v Egyptě, Íránu, Nigerii a dalších zemích s převážně muslimským obyvatelstvem. Aktuální stav boje za náboženskou svobodu je předmětem přednášky Dr. T. Schirmmachera, kterou pro vás přeložil Ing. P. Nohel.

Jako již tradičně uveřejňujeme ve 3. čísle Program Akademických týdnů. Ty se letos vracejí na Pavlátovu louku a termínově do prázdnin. Máme totiž zájem, aby rostla vzdělanost našich křesťanů. Ti starší si dobře pamatují, jak naše inteligence horlivě zastávala „vědecký světový názor“ (a mnoho učitelů do současnosti). Obáváme se podobného selhání při střetu s islámem, poněvadž stejně horlivě bude studovat i korán.. Znovu a znovu nabádám rodiče, aby si našli večer chvíli na společnou modlitbu a četbu Písma, protože i naše děti toho mnoho o Bohu neznají.

Narozeniny otce Meda a moje osobní setkání s ním mi stále připomíná to, čemu se říká misio-nář. Po pravdě řečeno, je situace u nás z pohledu statistiky podstatně horší. U nás je to skutečně misijní území. Ale chybí misionáři a i to málo nových adeptů duchovní služby není vychováváno k práci misionáře. Možná se již brzy dočkáme černých a hnědých misionářů, protože třeba v Indii je počet povolání na počet křesťanů značný.

Na závěr bych vás znovu chtěl pozvat na Otevřený den CSI 16. října letošního roku od 10 hodin v pražských Emauzích. Budete se moci seznámit s představiteli CSI jak z ústředí ve Švýcarsku, tak i dalších afilací z celého světa (budou v Emauzích přítomni na Výroční konferenci 14. a 15. října). V programu budou přednášky dr. Romana Jocha, otce Petra Koláře a o pronásledování křesťanů promluví zástupci CSI, kteří do krizových oblastí pravidelně vyjíždějí. Nebude chybět hudba a v poledne malé pohoštění. Těšíme se na vás a prosíme, abyste si datum 16. října 2010 poznamenali.

Ještě jednou děkuji
František Kopečný

Indie – narozeniny a škola v Khullen

Otec Jan Med oslavil 13. dubna 94. narozeniny. Vzpomínali jsme na něj, na radiu Proglas mu gratulovali a TV Noe uvedla Dopis z Indie. A jak to bylo v Imphalu, píše otec Paley: Narozeniny otce Jana Meda jsme oslavili důstojně. Všichni ze salesiánské komunity v Maram, všichni jeho přátelé, arcibiskup ze Shillongu, všechny náboženské komunity z Imphalu a reprezentace města a státu byli při tom.

Otec Jan koncelebroval mši svatou a měl i krátkou promluvu. Všichni byli dojatí, chtěli být blízko něho a strávit co nejvíce času v jeho blízkosti. Také on prožíval oslavu v duchu bratrské lásky a radosti.

Otec Jan není zrovna v nejlepším zdravotním stavu, ale dostává se mu vynikající péče. Více v následujícím dopise, který jsme v této krásné češtině dostali z daleké Indie:

Otec Jan Med a ošetřovatelky

Drazí,

zdravím vás z misijní oblasti severovýchodní Indie. Je mi potěšením vyřídít vám díky a pozdravy od otce Jana Meda. Mám vás všechny ujistit o jeho modlitbách. Posílá vám mnoho pozdravů a vyprošuje vám pro rok 2010 mnoho Božího požehnání.

Třída s panem učitelem

Otci Medovi se vede dobře, přestože si již každého nepamatuje a občas jen těžko skládá slova dohromady. Kvůli bolestem v kyčli se nemůže příliš hýbat. Permanentně se o něj starají dvě sestry.

Měl velikou radost, když slyšel mé vyprávění o jeho mateřské zemi. Líčil jsem mu své zážitky v České republice a vzpomínky na setkání s vámi. Byl na vás opravdu hrdý. Medovina, svetr na zahřátí, obrázky České republiky, medaile, peněžní pomoc, to vše mu vehnalo slzy do očí. Posílá velké objetí Jihlavě, jeho městu.

Viditelně byl dojat a požádal mě, abych vám napsal. Bez přestání vypráví o touze pomoci mnohem více dětem, aby mohly dostat řádné vzdělání. Stále mu to leží na srdci. Kromě toho se stále snaží podporovat vzdělávání dívek, protože jen tak je podle něj možno vytvořit zdravou společnost. Vzdělaná žena bude vychovávat své děti dobře. S touto ideou v mysli otevřel v Don Bosco College Maram ubytovnu pro dívky-

-vysokoškolačky. Pomohl dokončit jedno křídlo ubytovny, ve kterém momentálně bydlí 50 dívek. Doufá, že díky vaší velkorysosti bude moci dokončit zbytek, aby mohlo najít přístřeší celkem 100 dívek.

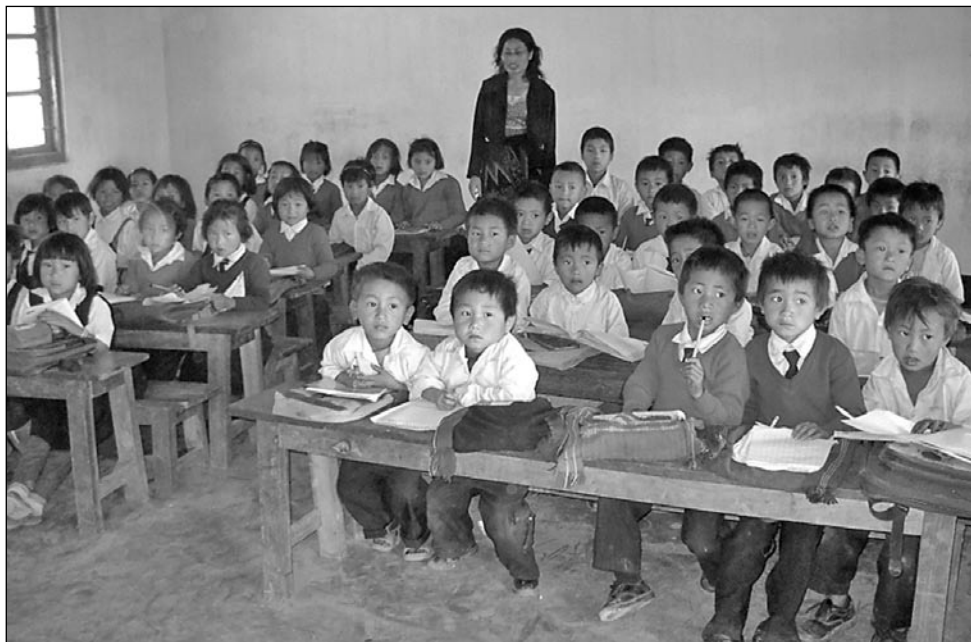
„Pán je dobrý a my jeho dobroty nikdy nemůžeme dosáhnout. Můžeme dobrého Pána alespoň napodobovat a podporovat díla lásky a dobročinnosti. Ať vám Pán žehná a podporuje vás. Jsem již starý a mám již jen přání jít do otcova domu. Prosím vás, abyste vytrvali v dobrém díle pro misie i poté, až odejdu.“

Toto je zpráva, kterou vám mám od otce Meda vyřídit. Buďte si jisti našimi modlitbami za vás a vaše úmysly.

Váš v Kristu,

Samuel Elow

Otec Samuel

Třída s paní učitelkou

Svěcení školy

Dostavěli „naši“ školu

Z vašich darů dostavěli v horách školu pro děti, které na rozdíl od našich pahnou po vzdělání. Na fotografiích nahlédnete do tříd a v následujícím dopise se dozvíte, co vaše dary přinesly:

Drazí a milovaní přátelé
z Křesťanské mezinárodní solidarity – CSI,

My, farář a ředitel, učitelský sbor a žáci školy Jana Pavla II. v Maram Khullen jsem šťastni, že jste nám pomohli dokončit stavbu naší školy. Otec Med miloval Maram a přivedl vás, abyste nám pomohli a stali se nám tak drahými. Naše děti jsou velmi šťastné, že mají nové třídy.

Ke čtyřem třídám v přízemí přibily další čtyři třídy v prvním patře, každá pro 60 žáků. V prvním, vašem patře jsou třídy 4 až 7. V tomto školním roce (začal v únoru) máme 452 žáků, všechny z vesnice Maram Khullen.

Vesničané jsou rádi, že vidí novou školu a jsou pyšní na to, že jejich děti mají před

7. třída

7. třída v hodině

Budova školy

sebou dobrou budoucnost. Po zvládnutí místních 7 tříd mohou pokračovat na střední škole Don Bosco v Maram a ti nejlepší i na universitě, kterou se podařilo v Maram také i díky vašim darům otevřít.

Jedenáct učitelů i s řídícím učitelem, panem K. Disung James, vás srdečně zdraví a oceňují vaši štědrost.

Salesiáni v Maram, provinciál i celá di-

mapurská provincie vám děkuje a váží si vaší štědrosti. Ta, i vaše oběti přinesly radost a úsměv do tváří dětí primitivních kmenů z hornatého Maram.

Moc děkujeme!

*Otec Jose Palely, ekonom provincie
a otec Joseph Rawel Kindo, farář a ředitel*

**KDO DÁVÁ, DOSTÁVÁ,
MNOHEM VÍC PŘIJME...**

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

Dopis CSI prezidentu USA Obamovi

Mezinárodní křesťanská solidarita vyzývá prezidenta Obamu, aby zastavil vraždění křesťanů v Iráku. Ve Washingtonu, 4. dubna, ze zpravodajství: „Dnes CSI ve Spojených státech vyzvala prezidenta Obamu, aby se vyjádřil k neustálému a cílenému násilí proti irácké starověké křesťanské společnosti. Tato výzva byla zaslána v dopise od CSI USA Dr. Johnem Eibnerem a přichází po vlně vražd od poloviny února letošního roku, kdy bylo osm křesťanů zavražděno v městě Mosul. Poté následoval útěk 4300 vystrašených křesťanů z tohoto města.

Od počátku operace „Svoboda pro Irák“, která byla vedena Spojenými státy a začala v roce 2003, skoro polovina z jednoho milionu iráckých křesťanů hledala útočiště v cizině. Mnoho křesťanů, kteří zůstali v zemi, bylo vnitrostátně přesídleno. Přes 700 křesťanů, mezi kterými byli biskupové i kněží, bylo zavražděno. Za posledních 7 let bylo 61

kostelů vandalsky zničeno. Toto zaznamenala Organizace lidských práv Hammurabi.

Doktor Eibner si zavzpomínal, že při prezidentské kampani 2008 senátor Obama zasel naděje do duší iráckých křesťanů a dalších nemuslimských menšin. V dopise pro státní sekretářku (pro nás ministryni zahraničí) paní Rice, Obama prohlásil: „Oni zaplatili obrovskou daň následkem konfliktů, ale i nadále musí čelit obrovskému ohrožení a utiskování.“ Senátor Obama dále naléhal na Condoleesu Rice: „Jaký pokrok byl dosažen za poslední rok v snižování tohoto vážného porušování náboženských svobod a lidských práv těchto skupin,“ z dopisu senátora Obamy paní Rice, 26.9. 2008/

Dr. Eibner požádal pana prezidenta, aby podpořil usnesení kongresu č. 944 o ochraně členů náboženských a etnických menšin, utiskovaných v Iráku. V druhé části vyzývá státní sekretariát: „Vypracujte a dejte zprávu

Odesílatel:

Odesílatel:
Odesílá: CSI Czech Republic
P.O. box 8, 750 11 Přerov
Czech Republic

Známka 17kč
(prioritní 18)

His Excellency
Prime Minister
Nguyen Tan Dung
Hoang Hoa Tham
HANOI
S. R: Vietnam

kongresu o srozumitelném postupu, který by povzbudil ochranu práv těchto zranitelných náboženských a etnických menšin.“

Od roku 2007 vykonalo CSI 6 návštěv Iráku k zjištění skutečnosti a k humanitární pomoci. V prosinci 2009 se v Bagdádu podílelo i na sponzorování konference křesťanských čelních představitelů o utečencích.

Vážený pane prezidente!

Zastavte vraždění křesťanů v Iráku!

Stovky křesťanů s kuráží vyšly do ulic Bagdádu, Mosulu a dalších iráckých měst minulou neděli na protest proti neustálému cílenému vraždění a vysídlování křesťanů a dalších nemuslimských menšin.

Mezi protestujícími v Bagdádu byli: biskup Shlemon Barouni - zástupce katolické patriarchie Chaldeanu - ctihodná paní Pascala Warda - bývalá vládní ministryně, pan Abdullah Nofally - vedoucí iráckého oddělení křesťan-

ské nadace a pan William Warda generální ředitel Organizace pro lidská práva Hammurabi.

Tyto předtím nevídané a neslýchané demonstrace se konaly jako odezva na vraždy osmi křesťanů spáchané od poloviny února 2010 ve městě Mosulu a následný útěk 4300 křesťanů z tohoto města.

Tato nedávná vlna násilí v Mosulu je jen částí mnohem větší katastrofy. Od pádu režimu Saddáma Hussajna a od začátku americké operace Svoboda Iráku, byla skoro polovina křesťanského obyvatelstva této země přinucena, a to cíleným násilím, k hledání útočiště v cizích zemích. Velká část křesťanů, kteří zůstali v Iráku, byla přesídlena do jiné části této země. Podle zpráv Organizace Hammurabi bylo zavražděno přes 700 křesťanů; mezi nimi byli i biskupové a kněží. 61 kostelů bylo zdemolováno!

Uskutečnil jsem 6 návštěv do Iráku od roku 2007, abych zjistil fakta a poskytl humanitární pomoc. Mohu tímto potvrdit, že křes-

tané, ale i jiné nemuslimské pronásledované menšiny, čelí v těchto dnech úděsné budoucnosti úplného vyhlazení nebo, jak řekl arcibiskup Luisie Saky z Kurkumu: „Etnické náboženské očistě.“ Tato tragédie se odvíjí v době, kdy USA mají v této zemi obrovskou vojenskou, ale i politickou moc.

Křesťanští demonstranti minulou neděli chtěli odsoudit selhání irácké vlády v zajišťování bezpečnosti těchto menšinových skupin a to hlavně v městě Mosulu, nábádali také USA, EU a OSN k zásahu, poněvadž irácké úřady a správy tuto funkci zanedbávají a nevykonávají.

Při pravidelné nedělní promluvě v Římě papež Benedikt XVI. také žádal irácké úřady a řekl: „Udělejte všechno, co je ve vašich silách, aby se obnovila bezpečnost obyvatelstva, a to hlavně obyvatelstva náboženských menšin, které jsou nejvíce zranitelné.“ Dále nabádal: „Mezinárodní společenství musí usilovat a dát iráckému lidu budoucnost se smířením a spravedlností.“

Odpověď z Bílého domu na tyto prosby papeže a na prosby iráckých křesťanských demonstrantů zatím nedorazila.

Při své prezidentské kampani v roce 2008 jste, pane prezidente, dal naději utiskovaným iráckým menšinám, když jste v dopise pro paní Condoleeuzu Rice prohlásil:

“Katolíci chaldejští, ortodoxní křesťané, Syřané, Asyřané, Arméni a protestantští křesťané, ale také i ještě menší skupiny yezidů, sabeanů, maneanu zaplatili obrovskou daň následkem konfliktu v Iráku. I nadále čelí obrovské vlně ohrožení a utlačování. Křesťané a další nemuslimské menšiny i nadále vykazují neúměrné procento iráckých utečenců a vystěhovalců. K těmto znepokojujícím tendencím křesťané a všechny nemuslimské menšiny navíc stále čelí velikým problémům při zajišťování adekvátního zastoupení v institucích irácké vlády.“

Toto je úryvek z vašeho dopisu paní Rice v září 2008. Tento dopis jste ukončil těmito otázkami:

- 1. Jaký pokrok byl dosažen za poslední rok v omezení tohoto vážného porušení náboženské svobody a lidských práv, kterým tyto skupiny čelí?*
- 2. Jaké konkrétní kroky americké ministerstvo zahraničí vykonalo, aby donutilo iráckou vládu k poskytování ochrany iráckým křesťanům a jiným nemuslimským náboženským menšinám? Jak irácká vláda zareagovala na tyto naše požadavky ochrany těchto menšin? Jak ohodnotila americká vláda iráckou vládu v její snaze ochránit tyto náboženské menšiny? Jaké kroky podnikly úřady USA za poslední rok při pomoci o dosažení azylu Iráčanům, kteří měli důvodnou obavu z pronásledování?*
- 3. Jaké kroky udělaly USA při zajištění toho, že iráckí křesťané, ale i jiné nemuslimské menšiny budou patřičně zastoupeny v iráckých vládních úřadech.*

Pane prezidente, tímto Vás žádám, abyste požádal ministryni zahraničí, paní Clinton, aby poskytla odpovědi občanům na tyto otázky, které jste vy položil její předchůdkyni a navíc Vás žádám, abyste vyjádřil svou podporu k usnesení sněmovny č.944, o ochraně členů náboženských a etnických menšin, které jsou utiskovány. Hlavně v 2. paragrafu, kde žádáte ministryni zahraničí slovy:

„Vypracujte a podejte zprávu Kongresu o srozumitelné strategii, která by povzbudila ochranu a práva členů těchto tak již zranitelných náboženských a etnických skupin obyvatelstva Iráku.“

Závěrem bych Vás chtěl požádat, pane prezidente, aby USA poskytovaly alespoň takové podmínky při vytváření bezpečnosti pro irácké bezmocné a zranitelné menšiny, jako při zajišťování bezpečnosti iráckému náftovému průmyslu.

Váš v úctě John Eibner, CSI USA

His Excellency,

In January 2010, violence broke out in Dong Chiem Parish in the Archdiocese of Hanoi. Security forces attacked parishioners who were peacefully demonstrating against the destruction of a cross. The photographer **Nguyen Huu Vinh** and the priests **Hguyen van Lien** and **Nguyen Van Tang** were seriously injured.

As a signatory to the Universal Declaration Rights the UN, Vietnam has committed itself to the respect of religious liberty as a human right.

We ask you to grant the fundamental right of religious liberty to the Christians in your country and to ensure a full investigation of the events in Dong Chiem.

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Letos v lednu došlo ve farnosti Dong Chiem v hanojské arcidiecézi k násilnostem. Policie zaútočila na klidnou manifestaci farníků proti zničení kříže.

Byli těžce zraněni dva kněží a fotograf.

Vietnam je signatářem Listiny lidských práv OSN a zavázal se tedy k respektování náboženské svobody. Náléhavě žádáme o svobodu pro křesťany ve Vaší zemi a zajištění spravedlivého vyšetření násilností v Dong Chiem.

Mezi utrpením a smrtí se drží křesťané v Iráku pevně tajemství života. Je to láska. CSI předalo pronásledovaným 870 zimních kabátů.

Naše kamínka na kerosin patří vlastně do muzea, říká paní Siham, učitelka celá oblečená do černého. Její obličej se na chvílenku rozjasnil, takže se všichni kolem, když to uviděli, museli rozesmát. Drželi jsme svoje studené ruce co nejbližší malého začazeného kovového bubínku naftových kamínků. V severním Iráku klesají teploty v zimě pod nulu a tak se mnozí vyhnaní křesťané ani nemají kde ohřát.

Koncem minulého roku jsme navštívili vyhnané irácké křesťany a sirotky na nivské planině, abychom jim předali 870 zimníků a potraviny. Vyprávění o přestálých utrpeních běženců, která jsme si při naší návštěvě vyslechli, nejsou pro slabé povahy, **Polibek, který bolí**

Siham rozběhla nedělní školu a vede sbor svého společenství. Když jsme uslyšeli její příběh, bylo nám jasné, proč nosí černé šaty. „Můj muž Naffa byl 28. srpna v Mosulu zabit. Ještě nestačily uvadnout květiny na jeho hrobě a přišel na řadu můj syn Rayan.“ Příbuzní zavražděných museli sami nést rakev, protože ze sousedů se nikdo neodvážil, aby jim pomohl. Báli se ukázat s postiženou rodinou. Vnuk paní Siham je smrtí svého otce traumatizován. „Said se v noci budí a pláče. Na ulici objímá a líbá úplně cizí muže nebo policisty a doufá, že mu přivedou otce nazpět.“ Teď políbil malý i mne na tvář. Je to polibek, co bolí.

„Nestřílejte, jsme křesťané!“

Stalo se, že se křesťané dostali do přestřelky mezi Američany a Saddamovými následníky a při těchto tragických okolnostech přišli o život. Třeba Vivian zažila dobytí Bagdádu jednotkami USA velmi zblízka. Když se její rodina snažila ujet v autě, vystřelila na

ně americká hlídka. Vivian ztratila na okamžik vědomí. „Když jsem zase přišla k sobě, uviděla jsem, že střela odtrhla mé sestře obě ruce a můj syn Fayak na zadním sedadle je mrtvý. Křičela jsem na vojáky „Nestřílejte, jsme křesťané!“ Když dovezla svou těžce raněnou sestru do nemocnice „Kindi“, byla budova opuštěná, vyrabovaná, bez lékařů, bez sester, vůbec nic. Nakonec to byli američtí vojáci, kteří vrtulníkem dopravili sestru do vojenského špitálu na okraji Bagdádu. Zůstala tam šest týdnů a přežila.

O rok později následovala další tragédie: Neznámí lidé poprosili Vivianina syna Rami, aby jim pomohl odtáhnout auto. Bezelstně jim pomohl a skončil zavřený v kufru auta. Únosci požadovali výkupné asi půl milionu korun.

Rami: „Ukázali mi video ze svých bombových útoků.“ Mladého muže se podařilo osvobodit. Později odvedli muži, kteří se prohlašovali za členy tajné policie Vivianina manžela Shawky. Zůstal neznámý a je asi mrtvý.

Je naděje?

V jednom chaldejském klášteře jsme rozdávali dalších padesát zimních kabátů, tentokrát pro sirotky. Chlapci a děvčata sem byli evakuováni po opakovaných útocích v Bagdádu. Je naděje?“ chtěl jsem vědět po představeném klášteři otci Gabrielovi. „Ano“, řekl ten mladý kněz bez váhání: „My křesťané známe tajemství života. Saddam, teroristé a řezníci našeho národa je neznají. To tajemství je láska! Ta je silnější než násilí.“

Osud iráckých křesťanů, kteří nevinně trpí krutým pronásledováním, se nás dotýká nově.

Tito těžce zkoušené lidi, kteří se pevně drží své víry, si zaslouží naši solidaritu. Také naše česká CSI posílá peníze z Vašich ušlechtilých darů na ulehčení jejich postavení.

Aktuální stav boje za náboženskou svobodu.

Ing. Pavel Nohel pro vás přeložil další z přednášek z kongresu o náboženské svobodě, kterého se vloni účastnil.

V Indii je 200 až 250 milionů tzv. dalits, to znamená nedotknutelných, nebo bezkastovních, nejnižší třída společnosti, v hinduismu hluboce opovrhovaná. A tito jsou speciálně zohlednění v ústavě a dalších zákonech, aby měli možnost alespoň vůbec nějak existovat; jsou rezervováni pro určitá státní místa, jako na př. určitá část učitelů, a tito dostávají speciální státní podporu, sociální pomoc, dalo by se to tak nazvat. Když ale konvertovali k islámu nebo ke křesťanství, pak už přestanou být bezkastovní. Přestávají totiž být zařazeni v kastovním systému hinduismu a ztrácejí všechny své podpory. K pohrdání, které tak jako tak zažívají, musí např. čistit latríny apod. Takto přicházejí o poslední oporu, jen proto, že konvertovali k islámu nebo ke křesťanství (to je zajímavý příklad, že ani muslimové zde nemají žádnou náboženskou svobodu). To všechno v poslední době kvůli rozmáhajícímu se hinduistickému fundamentalismu nabylo groteskních forem. V některých hinduistických vesnicích jsou nyní velké programy zaměřené na zpětnou konverzi. Údajně v jedné vesnici přestoupilo 800 obyvatel k hinduismu, aby dostali zpět celou státní podporu.

Co je na tom nového? Nové není, že existují tito „dalits“, nové je, že náhle vyvstalo téma pro vědu, média i pro organizace na ochranu lidských práv. Americká organizace lidských práv Human Rights World ve své zprávě o Indii poprvé podrobně zaznamenala a tím konečně potvrdila to, co křesťané vždy říkali. Na frontě náboženské svobody se něco děje. Ale moje téma není pronásledování křesťanů, ale boj za svobodu náboženství, tj. obsáhlejší téma.

Byl jsem pozván právníkou fakultou v Münsteru na seminář se zajímavou téma-

tikou „Situace nekřesťanské menšiny v Německu a křesťanských menšin na celém světě“. Vysoce napínavá věc, kdo by čekal, že právníká fakulta se tím bude jednou zabývat. Vyslankyně Mali byla nadšená, že jsem zmínil, jak Mali a Senegal jsou jediné islámské země, kde existuje náboženská svoboda a ukazuje se, že je přinejmenším technicky možné i v islámské zemi nechat křesťany v míru žít. Tedy na univerzitě v Münsteru bylo velké sympozium, ze strany německé biskupské konference a mnoha vědců z různých univerzit na téma „Vztah mezi misí a náboženskou svobodou“. Byl jsem pozván, k mému překvapení, protože to bylo z katolické strany. Přednášet z pohledu evangelické církve znamenalo docela napínavý týden. V Istanbulu jsem se setkal s islámskými učiteli. Nebyli to ti, kdo dělají velkou politiku, ale existuje rostoucí počet učenců Koránu tedy pravověrných muslimů, kteří se domnívají, že okolnost, že je odpadnutí od islámu na celém světě přísně zakázáno, oficiálně v mnoha zemích dokonce pod trestem smrti, i když není všude vykonáván, je nová věc, která není slučitelná s dějinami islámu. Jeden z učenců mi přečetl místo v Koránu, kde Mohamed jednomu, který byl rozhodnut přestoupit a stal se muslimem z křesťanství, ale potom se zase rozhodl ke křesťanství vrátit, přeje Boží požehnání.

Mohu si myslet, co chci, když se s těmi lidmi setkávám, ale chtěl bych na několika příkladech ukázat, že skutečně hodně se dalo do pohybu, co ještě před pěti nebo ještě více lety by nikdo nepovažoval za možné. Když jsme přede dvěma lety spolu s katolickými křesťany pronесли zřeštěnou myšlenku, přivést do Evropy křesťanské uprchlíky z Iráku, kteří v arabských zemích žili v rozptýlení, ani jsme si sami nemysleli, že by se to mohlo kdy podařit. Dnes je jich 2 500 v Německu a 7 500 v celé Evropě, a my doufáme, že počet se ještě zvýší, což probíhá za kulisy

obrovské spornosti. Protože všichni říkají: ano, jasně, dovázejte uprchlíky, ale dejte pryč to „křesťanské“, nezmiňujte, že jsou pronásledováni z náboženských důvodů. V této souvislosti je potřeba poděkovat spolkové vládě, že s neuvěřitelnou kousavostí zdůraznila i komisaři UNO pro uprchlíky, že kdybychom uváděli jiné důvody, mohli bychom dosáhnout toho, nebo onoho, ale tentokrát byly vyháněni pouze křesťané a vypalovány pouze křesťanské vesnice a nyní u toho zůstaneme. A ještě něco zcela nového: Švýcarská evangelická církev nyní právě rozhodla předložit v Basileji v Mission 21 zcela nový program proti pronásledování křesťanů, když ještě před deseti lety by byl značný problém, aby se velké světové církve daly pro toto téma vůbec získat. Také Open Door se zasahuje o to, aby v neděli alespoň jednou v roce konala modlitba za pronásledované křesťany, což dnes už je samozřejmostí.

Vatikán, Světová rada církví, Světová aliance protestantských církví se scházejí pravidelně k této tématice, a shodli se na tom, že je třeba vypracovat etický kodex pro misie, protože musíme jasně rozlišovat mezi tím, co jakožto křesťané chceme a co je naše dobré právo v tomto světě, nejen povinnost daná Bohem. Když propagujeme svoji víru (misijní činnost), musí být samozřejmostí se také jasně vymezit od všech pokusů naše náboženství šířit násilím, penězi, a nátlakem všemi prostředky, něco, co se v minulosti odehrávalo a co dnes celosvětově již nepřichází v úvahu.

Současné, vedle tohoto ohromného rozmachu, je mezinárodně nutno toto téma nově pojmout, a je nutno vidět, že právo na náboženskou svobodu je právo stejné, jako všechna ostatní, a proto se budeme o pronásledované celosvětově zasazovat, aby se politické nemohli vyjadřovat, že když se jedná o náboženství, je to něco úplně jiného. Ne, svoboda náboženství je základním právem zakotveným ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN. Situace náboženské svobody, se v poslední době celosvětově

povážlivě zhoršuje. Ne proto, že celosvětově je více lidí pronásledováno - v mnoha zemích zůstává situace stejná, nýbrž ze tří důvodů:

1. v následných státech SSSR, především v islámských státech, ale bohužel i v některých pravoslavných následných státech SSSR původní nadšení z demokracie, ze svobody i z náboženské, je nyní stále více oslabováno prosazováním restriktivních zákonů. Protestantské země, katolické země i polovina pravoslavných zemí využily šanci získat svobodu náboženství, kterou před tím neměly, ale v mnoha těchto zemích existuje pronásledování křesťanů, které pochází z komunistických dob. Křesťané jsou utiskováni částečně též od někdejších většinových náboženství, nejen islámských většin, ale v některých zemích bohužel i od pravoslavných většin.

2. Ve dvou velkých zemích, kde byla po léta srovnatelně poklidná situace, v Indii a Indonésii, se také situace v posledních letech dramaticky zhoršila, kde Indie samotná má 1,1 až 1,2 miliardy obyvatel znamená to v této jedné zemi výrazné zhoršení.

3. Jak můžete denně sledovat ze zpráv, není v islámském světě, pokud jde o svobodu náboženství, žádný vývoj k dobrému. Nejde jen o pronásledování, to bylo vždy, ale změna představuje utužení nesvobody v tom, že probíhají pokusy ve spojených národech dosáhnout vynětí práva na změnu náboženství ze Všeobecné deklarace lidských práv, což Pákistán a další země již vícekrát navrhovaly a muslimské státy již v roce 1948 už byly proti zakotvení. A každý rok v OSN, v Radě pro lidská práva, hlasovali pro to, aby jako porušení lidských práv bylo považováno znevažování náboženství, a kdo tento text čte, ví, že jediné náboženství, které je v něm stále uváděno, je islám, žádné jiné nepřichází v úvahu. A tyto země tím míní, že islám nesmí být kritizován. To nejen je špatné, nejen zakázané, nýbrž podle Rady OSN pro lidská práva to bude navrženo jako lidské právo všech muslimů, a v praxi vědí všichni muslimové dobře, co všechno je kritika islámu.

Všechny tyto problémy se výrazně zhoršují v důsledku globalizace. Ta vede k tomu, že o takových problémech se stále častěji a šířeji diskutuje, a tak si musíme zvyknout, že např. zesměšňující karikatury ve Skandinávských zemích, se staly důvodem k demonstracím až i s mrtvými v mnoha zemích na celém světě. Paralelně k tomu rostoucí nacionalismus, v mnoha zemích, např. Turecku, nebo právě Indii, kde stát je nyní silněji navázán na náboženskou identitu, než býval dříve, s globalizací zesiluje představa, že v jednom státě smí být jen jedno náboženství. Také bychom neměli přehlédnout praktický důvod, že totiž s globalizací rapidně stoupá celosvětově počet změn náboženství. Obrácení ke křesťanství, zejména k protestantismu výrazně přibývá, až nastává obava, že církve tyto lidi sice pokřtí, ale už je nestačí vyškolit, některým nově pokřtěným se třeba celých pět let nedostalo žádné další náboženské vzdělávání a tito se pak stávají cílem pro různé sekty.

Globalizace má za následek, že tak velký počet lidí, jako nikdy předtím, mění náboženství. Před 20 lety masy lidí za celý svůj život ve své domovině nikdy nepoznaly jiné náboženství, a nikdo je neinformoval o obsahu jiných náboženství.

To lze pozorovat u mladistvých. Na Západě se stalo běžným, že mladí lidé se snaží dělat všechno jinak, než jejich rodiče. Jinak se oblékají, mají jinou hudbu, jiný přístup k životu. Potom taky chtějí mít jinou víru než jejich rodiče. Nebo zkoušejí dokonce několik náboženství. Přes internet, media, cestování, globalizaci najednou se mladí na Západě obrátí k nějaké víře, třeba z Egypta, o které jejich rodiče ani nevědí, že existuje. Obráceně to nastává i jinde. Většina zemí na to není ani připravena. Podobně ruská ortodoxní církev; komunismus je pryč, přicházejí lidé ze Západu, mají najednou svobodu, další generace se najednou sama rozhoduje, a liturgie se nelíbí, muzika mladých se prosazuje. Ortodoxní církev je pak najednou z toho naprosto překvapena, problémů se nahromadí současně mnoho. Počet změn nábo-

ženství tedy celosvětově u mladé generace dramaticky stále přibývá, a to je protireakce na zoufalé pokusy tomu zabránit.

Když se zabýváme tématem náboženské svobody, proč ne jednoduše pronásledováním křesťanů. Jsme obec Ježíšova, údy těla Kristova, jsme pronásledováni. Musíme rozlišovat: na jedné straně máme jako obec Ježíšova zcela speciální příkaz. Tím není jen hlásání, nýbrž také zastávat se těch, kteří trpí pro hlásání nebo přijetí víry. Zasazování se o náboženskou svobodu probíhá na úplně jiné rovině. Není to otázka pravdy. Hájíme právo jiných lidí, mít svobodu pro své náboženství, ne proto, že si myslíme, že bahá'íové, buddhisté, muslimové, a ostatní mají pravdu, ale proto, že se domníváme, že je to základní lidské právo, a že základní rozhodnutí, jak se člověk bude v životě orientovat, si každý může osobně zvolit, bez toho, že by ho kdokoli nutil. Pro nás to znamená, že nechceme žádné násilné obrácení. Nucené obrácení není vůbec žádné obrácení. Ten kdo dělá, že se stal křesťanem, aby tak např. získal pracovní místo, ten se ve skutečnosti vůbec křesťanem nestal. Ale kromě toho nás učí Nový zákon, že Bůh odmítá jakékoli předstírání. Lidi, kteří mu odporují, jej znevažují, trestá. Když učedníci viděli, že je v městě nepřijali, chtěli, aby Ježíš na město poslal oheň z nebe. Víte, že Ježíš to ale udělal právě opačně. To má ten smysl: Bůh snese, když mu nadávají, nechává se tupit. Nemůžeme říct, že je mu to jedno, nebo že to nebude potrestáno, ale musíme jasně říct, to není naše věc, abychom to trestali. Budte připraveni, abyste vydali počet o naději, která je ve vás tomu, kdo to od vás požaduje, ale v mírnosti a lásce.

Naše cesta, kterou nám Bůh dal je, zvěstovat evangelium, říkat pravdu, ale odpovědnost za to ponechat na Bohu a zbytek vložit do Jeho rukou, a ne lidi nutit nebo jakkoliv trestat.

dokončení v příštím Zpravodaji

K zamyšlení a modlitbě

Nigerie

17. března fulští pasteveci muslimského vyznání zaútočili na dvě křesťanské vesnice v nigerijském spolkovém státě Plateau. Při incidentu přišlo o život třináct křesťanů. Útočníci, z nichž někteří měli na sobě vojenské uniformy, přibližně v jednu hodinu po půlnoci napadli osady Byei a Baten. Mezi zavražděnými se nacházelo také několik dětí a dvě těhotné ženy. Jedné křesťance a jejímu synovi útočníci vyřízli jazyky, další žena se dvěma malými dětmi byla zaživa upálena ve svém domě. Několik věřících bylo se střelnými a sečnými zraněními hospitalizováno. V obou vesnicích bylo vypáleno celkem dvacet domů. Zatím poslední útok se odehrál necelé dva týdny po předchozím hromadném vyvražďování, rovněž ve spolkovém státě Plateau, při kterém přišlo o život přibližně 500 lidí. Útok je zatím posledním incidentem v sérii náboženských střetů v tomto spolkovém státě. Přestože je obyvatelstvo Nigérie téměř rovnoměrně rozděleno na křesťany a muslimy, spolkový stát Plateau je převážně křesťanský. Muslimská menšina se dlouhodobě snaží získávat do svého vlastnictví další a další pozemky, čímž přispívá k nárůstu napětí mezi oběma skupinami (Zdroje: Compass Direct, Christian Solidarity Worldwide) Proste Pána, aby pozůstalé utěšoval a naplňoval je milostí, zatímco oplakávají své nejdražší. Modlete se také za uzdravení zraněných. Proste, aby Bůh uprostřed těchto hrozných násilností naplnil srdce nigerijských věřících pokojem převyšujícím veškeré porozumění.

Etiopie

(Hlas mučedníků) Bašír Músa Ahmed (39), etiopský křesťan, který byl v květnu 2009 zatčen na základě obvinění ze „Istivé“ distribuce Biblí a později obviněn z terorismu, byl nedávno propuštěn na svobodu. 23. února se zúčastnil přelíčení v souvislosti s drobným přestupkem a 4. března byl pro-

puštěn, neboť délka zadržování překročila vyměřený trest. Bašír poznamenal, že byl ve vězení bit, nicméně je hrdý, že mohl pro svého Pána trpět. (Zdroj: Middle East Concern) Vzdejte Bohu chválu za Bašírovo propuštění! Modlete se, aby nepřestal věrně vydávat svědectví o Kristu. Proste, aby všichni státní představitelé zapojení do jeho případu mohli uslyšet Dobrou zprávu a začít následovat Ježíše.

Maroko

(Hlas mučedníků) Šestnáct zahraničních křesťanů pracujících v sirotčinci v marockém Ain Leuh bylo vyzváno k opuštění země; 33 dětí, o které se dosud starali, zůstane bez pomoci. Nařízení bylo zdůvodněno nařčením, že se zaměstnanci z dětí „snažili udělat křesťany“. Pracovníci sirotčince Village of Hope (Vesnička naděje) se starali o děti, kterých se zřekli vlastní rodiče i společnost. Jeden ze zaměstnanců k situaci poznamenal: „V kontaktu s úřady jsme o své víře vždy hovořili otevřeně... díky této akci marockých úřadů zůstane 33 dětí znovu bez pomoci. Když jsem se díval, jak pěstouni dětem vysvětlují, že musejí odjet a možná se už nikdy neuvidí, byla to pro mě ta nejbolestnější zkušenost v životě.“

Egypt

Zástup čítající přibližně 2000 muslimů 12. března napadl křesťany shromážděné k modlitbám v koptském pravoslavném kostele ve městě Marsa Matrouh na severozápadě země. Muslimové nejprve na budovu házeli kameny a poté fyzicky napadli několik z celkem více než 400 věřících uvězněných uvnitř kostela. Podle dostupných zpráv utrpělo pětadvacet lidí vážná zranění. Muslimové také zapalovali a demolovali obytné domy, obchody a automobily. Podle posledních zpráv přibližně 28 křesťanů přišlo o střechu nad hlavou. Násilnosti údajně vyprovokovali místní křesťané, když postavili obvodovou

zídku kolem pozemku patřícího ke kostelu. (Zdroj: Assyrian International News Agency) Modlete se, aby oběti útoku poznaly Boží péči a zaopatření. Proste, aby lidé zodpovědní za útok činili pokání a poznali Krista jako Pána. Modlete se, aby mezinárodní společenství projevilo hluboký zájem o egyptské křesťany, kteří jsou pro svou víru pronásledováni.

Írán

28. února byli zadrženi Hamid s manželkou Reyhaneh, bývalí muslimové, kteří slouží jako vedoucí domácího společenství. Když policisté dorazili do jejich bytu v Isfahánu, nejprve zatkli Reyhaneh (a fyzicky ji napadli, když se jim snažila bránit). Ostatním přítomným věřícím vyhrožovali a když se jeden z nich proti počínání policie ohradil, napadli i jeho. Hamid se vrátil domů o hodinu později a byl rovněž zatčen. Policisté křesťanům zabavili počítače, telefony a knihy, včetně mnoha Biblí. 1. března příbuzní manželů kontaktovali policii a bylo jim oznámeno, že by po dořešení obvinění měl být případ Hamida a Reyhaneh předložen Revolučnímu soudu. Kromě toho byli požádáni, aby již nevznášeli žádné další dotazy. V době vydání poslední zprávy stále nebylo známo, kde se Hamid s Reyhaneh nacházejí. (Zdroj: Middle East Concern) Modlete se za propuštění Hamida a Reyhaneh. Modlete se také za jejich dva dospívající syny, aby v tomto období prožívali Ježíšovu blízkost a pokoj. Modlete se, aby věřící v Íránu přijali moudrost a vedení svatého Ducha. Modlete se, aby iránské představitelé jednali spravedlivě, projevovali milosrdenství a pozitivně reagovali na Ježíšovu zvěst.

Pákistán

Pákistánský křesťan Qamar David byl 25. února odsouzen k doživotnímu odnětí svobody za rouhání. Qamar byl zatčen v roce 2006 kvůli údajnému odesílání rouhavých textových zpráv o Koránu a Muhammadovi ze svého mobilního telefonu. Soud mu také nařídil zaplacení pokuty ve výši 101 000 rupií (přibližně 22 000 korun). Od okamžiku zatčení zástupy vyhrožovaly Qamarovi a jeho

právníkovi násilím; již přežili několik pokusů o atentát.

Křesťanští manželé Munir Masih a Ruqqiya Bibi V provincii Paňdžáb v distriktu Kasur byli kvůli rouhání odsouzeni k 25 letům odnětí svobody. Manželé byli v prosinci 2008 obviněni ze znečištění Koránu, kterého se měli dotknout neumytýma rukama. V lednu 2009 byli propuštěni na kauci, nicméně záhy byli zatčeni znovu, poté co soudce rozhodl v jejich neprospěch. Podle poslední zprávy se mají v plánu odvolat s cílem zrušení původního rozsudku. (Zdroje: Christian Solidarity Worldwide, International Christian Concern, AsiaNews) Modlete se za stažení obvinění těchto věřících. Modlete se za posílení jejich víry v Krista v těchto náročných dnech. Modlete se za zrušení zákonů proti rouhání, aby již nemohly být zneužívány.

(Hlas mučedníků) 22. března zemřel pákistánský křesťan, kterého o tři dny dříve zapálili muslimové v Rávalpindí. Šejch Muhammad Sultán již v minulosti vyhrožoval svým dvěma zaměstnancům, osmatřicetiletému Aršidovi Masihovi a jeho třiatřicetileté ženě Martě, „vážnými následky“, pokud se neobrátní k islámu. Manželé vytrvale odmítali. Několik dní před útokem Sultán nahlásil krádež 500 000 rupií, a přestože Aršid a Marta nebyli jmenováni mezi podezřelými, Sultán jim nabídl, že případ stáhne, pokud se zřeknou křesťanství. Při převozu k výsledku byl Aršid napaden a Marta znásilněna policisty. 19. března před policejní stanicí zapálili Aršida místní muslimové, mezi kterými se údajně nacházelo několik policistů a náboženských vůdců. Křesťan utrpěl popáleniny na 80 % těla. Zvěrstvům páchaným na rodičích musely přihlížet jejich tři děti – Marie (12), Nasír (10) a Neha (7).

Proste Boha, aby tuto rodinu utěšoval, jak to dokáže jen on. Modlete se, aby v návaznosti na tyto tragické události uzdravil Martina fyzická i citová zranění. Modlete se, aby Marie, Nasír a Neha vzhlíželi pro naplnění

aktuálních potřeb ke svému nebeskému Otci a aby nepřestávali hledat jeho tvář (Žalm 68,5). Modlete se také za rychlé a spravedlivé jednání místních orgánů.

Irák

(Hlas mučedníků) Neznámí útočníci 23. února zastřelili tři příbuzné P. Mzena Ishoa, kněze syrsko-katolické církve, který byl unesen a posléze propuštěn v roce 2007. Střelci násilím pronikli do bytu věřících a začali střílet na přítomného Aishwu Maroki (59) a jeho dva syny, Mokhlase (31) a Bassima (25). V domě se nacházely také Aishwova manželka s dcerou, obě však vyvázly bez zranění. (Zdroje: Middle East Concern, Catholic News Agency, AFP). Modlete se, aby truchlící pozůstalí poznali, že Bůh je obhájcem vdov a otcem sirotek (Žalm 68,5). Modlete se, aby příslušné orgány vynaložily veškeré úsilí na posílení bezpečí mosulských občanů. Modlete se, aby nadcházející volby vedly k větší stabilitě a oslabení vlny násilností v Iráku.

Somálsko

Členové somálské povstalecké skupiny al-Šabáb 15. března vypátrali a zavraždili vedoucího podzemní církve v osadě Mahaday. Madobe Abdi jim již v minulosti jednou uprchl, když se jej letos 2. března pokusili unést. Jedná se o další incident

ze stále se rozrůstající řady případů křesťanů zavražděných islamistickými radikály, tento byl však výjimečný, neboť oběti nebyl konvertita od islámu. Madobe byl sirotek, odmala vychovávaný jako křesťan. Minulý měsíc na předměstí Mogadišu patrně členové polostátního Svazu islámských soudů zapálili dům jiného člena podzemní církve, kterého podezírali z opuštění islámu. Když se rozzuření radikálové dozvěděli, že se uvnitř domu ve čtvrti Hamarwien nachází Bible a křesťanské letáky, 17. února do něj vtrhli. Mělo se jednat o varování pro všechny, kdo se opovží přechovávat jakoukoli křesťanskou literaturu. Větřelci dům před zapálením zcela vyplnili. Místní obyvatelé se snažili plameny uhasit, nakonec však dům zůstal v neobyvatelném stavu. „Viděl jsem, jak z domu stoupá dým, a když jsem vyběhl ven, všiml jsem si, jak z něj vycházejí dva muži s kbelkem benzínu,“ vypovídal soused. „Jeden z nich vykřikoval ‚Alláhu Akbar! Alláhu Akbar!‘, načež nastoupili do přistaveného automobilu a odjeli.“ (Zdroj: Compass Direct, Hlas mučedníků) Modlete se za všechny, kdo truchlí nad Madobeho ztrátou. Vyprošujte bezpečí ostatním somálským věřícím, kteří slouží Bohu. Modlete se, aby pachatelé násilností na křesťanech v Somálsku činili pokání a obrátili se k víře v Ježíše.

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v únoru a březnu:

Daniela Nováková, Roman Duba, Jana Šandrejová, Mgr. Petra Macíčková, Václav Vinš, Dr.Sámer Asad, Jaroslava Maršalíková, Marie Vaňková, Jana Eyerová, MUDr. Baboráková-Švehláková, Anna Průšová, Zdenka Boráková, Arcibiskupství pražské, Pavel Černuška, Mgr.Miroslav Adlt, Ivan Klabal, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Marie Martišková, Marie Legnerová, Jan Blahuta, Jana Světlá, Elena Cášková, Josef Hurbiš, Irena Muhlová, Ing.Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Martin Janousek, Monika Zechovská, Jan Malý, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Jitka Daňková, Ludmila Běhanová, Zdenka Boková, Tomáš Bayer, Hana Čermáková, MUDr. Marie Rádllová, Jan Benda,

Hana Borková, Švecar, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing.Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr.Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Vladimír Benák, Sylva Potůčková, Jindřiška Tesařová, Markéta Salvetová, Ing.Daniel Žingor, Daniela Nováková, Miroslav Cano, Kongregace Sedých sester, Roman Duba, Jana Šandrejová, Mgr. Petra Macíčková, Václav Basakin, Jan Kubalčík, Stanislava Šlosarová, Jaromír Janousek, Zdenka Boráková, Arcibiskupství pražské, Mgr. Miroslav Adlt, Ivan Klabal, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Blažena Králíková, Martin Kvapil, Marie Motanová, Milosrdné sestry sv. Františka(Brno), Marie Legnerová, Ing. Jan Kureš, Jaroslav Kašpařík, Helena Trísková, Jaroslav Boudný, Věra Plíšková, Marija Chuveschuk, Jan Blahuta, Václav Pikeš, Markéta Ze-

linková, Jana Konečná, Arnoštka Dobšová, Elena Cášková, P. Josef Šich, Irena Muhlová, Ing.Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Ing. Pavel Dosoudil, Martin Janousek, Monika Zechovská, Petr Procházka, Jana Světlá, Jan Malý, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Petr Soldán, Anna Průšová, Tomáš Bayer, Mgr.Josef Vlček, Irena Světníková, Jan Sedláček, Miloslav Klíma, Hana Čermáková, Alza.cz.a.s., Josef Hurbiš, Karel Snížek, Jan Benda, Hana Borková, Václav Pikeš, MUDr. Ludmila Kopecká, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing. Vladislava Kácalová, Vladimír Benák, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan zeman, Marie Volencová, P.Václav Málek, Václav Šenk, Josef Soukop, Markéta Salvetová, MUDr. Jana Balharová, Miroslav Cano, Josef Sedlák, Ing. Daniel Žingor, Jan Žižlavský, Elena Broučková, Ing. Petr Wanderburg,Lubomír Sommer, Severin jelínek, RNDr.Václav Štěpán, Vladimír Letocha, MUDr.Jarmila Baboráková-Švehláková, Marek Šimíček, Isabela Hobzová.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Marie Horáčková, František Čápek, Blanka Řičánková, Jiřina Horáková, Antonie Vinklerová, Marie Ostřanská, Kamil Kulih, Jiří Bouška, František Novotný, Karel Palata, Mgr. Marta Popelová, Ing. Marie Matušová, Anna Kolečkářová, Dusiškovi, Josef Stoklásek, Anastázie Mačková, Marie Seligová, F.+K.Poláškoví, Stanislav Raszka, Anna Gebauerová, Antonie Mičáková, Jiřina Šmejkalová, Růžena Horáčková, Marie Ježová, Libuše Bendová, Marie Dobrozemská, Ladislav Zapletal, Marie Vítková, Marie Cabejšková, Anna Klímková, Marie Ocelková, Marie Gottwaldová, Bohumila Ministrůvá, Václav Brich, Pavla Kupková, Jana Janatová, Karel Váňa, Jarmila Berhanová, Františka Brůhová, Marie Hronková, Karel Bečicka, Zdeněk Řezníček, Anežka Pavelková, František Brůna, Ludmila Vokatá, Milan Gajdoš, Ludmila Mazurová, Eliška Zapletalová, Jan Raňčík, M.+J. Smrčkoví, Jiřina Horáková, Václav Krpeš, Přemysl Vaněk, Cecílie Mičulková, Jaroslava Podestátová, Marie Peterková, Marie Matušková, Ludmila Raszyková, Libor Mačát, Krista Valná, Božena Vinklerová, Marie Vašinová, Dr.Bernarda Dvořáková, Františka Evanžinová, Marie Orlovská, Růžena Bartošová, Salesiánská provincie Praha, Věra Hánová, Stanislava Šebová, Františka Štefflová, Alfons Beneš, Hermína Balnarová, Veronika Kučáková, Zdenka Hrušová, Marie Kotková, Alena Frajtová, Václav Schneider, Drahomír Budinská, Libuše Kampasová, Helena Kacálková, Božena Neméthová, Josef Jíra, MUDr.Alois Šamárek, Jaroslava Kašicová, Josef Bílek, Dana Svobodová, Olga Říhová, Jiřina Vaňková, Květa Hauková, Jana Solanská, Cecílie Hovadíková, Stanislav Raszka, Jiří Ondruš, Alena Kavanová, Mária Rybářová, Marie Krívková, Radek Doležel, Jaroslava Kotrncová, Jarmila Polášková, Ladislav Zapletal, Miroslav Ondrák, František Čápek, Marie Fojtášková, Miroslav Vala, Bohumil Černík, František Novotný, Marie Balíková, Jarmila Zindulková, Vlas-

timil Kusý, Jiří Chmelík, Anna Matějová, Anna Kolečkářová, Jindra Svobodová, Jiřina Horáková, Hilda Turečková, Marie Kadlecová, Jan Klement, Marie Pesanová, Anna Klímková, Chrudinovi, Kamila Zálchová, Květoslava Šimonová, Dr.Alois Beránek, Maria Stöhrová, Alena Frajtová, Marie Pokorná, Dagmar Pískovská, Závalovi, Marie Hamerníková, Věra Janů, Ludmila Kateřínáková, Řkfarnost Louňovice, Marie Štemberková, Růžena Purkrábková, Jiřina Voldánová, Ing. František Vyskočil, Františka Chutná, Vítězslav Kostrhoun, Marie Appeltová, Miloslava Nemravová, Jarmila Prusková, Marie Ruspaggiari, Josef Wimmer, Běla Holečková, Marie Očenášová, Ludmila Výšková, Julie Weinbergerová, Bojanovských, Věra Kejnovská, Karel Kříž, Společenství Petra a Pavla, Marie Jelínková, Anděla Jargusová, Marek machala, Cecílie Mičulková, Jan Tomek, Anna Šubrtová, Marie Kaňáková, Miroslav Pořízek, Jiřina Kalábová, Hana Kadeřábková, František Čápek, Vlasta Skramušská, Eva Němcová, Vladimír Polcar, Zdenka Kunzová, Marie Knotková, Libuše Kampasová, Josef Obdržálek, Společenství žen Slavkov, Přemysl Vaněk, Libuše Dostalková, Jiřina Zemanová, Marie Ostřanská, Marie Kabešková, Dr.Helena Brabencová, Marie Ludvíková, Anna Píchová, Drahomíra Voláková, Ondřej Beneš, PhDr.Vojtěch Cekota, Stanislav Raszka, Hermína Balnarová, Karla Müllarová, Blechovi, Nada Dubnová, Marie Procházková, Božena Jašková, Židkovi, Anna Zajícová, Milan Geiger, Magda Grimová, Oldřiška Vojáčková, Řkfarnost Hanušovice, Anna Zbranková, Václav Fojtík, Marta Železná, Věra Frydrychová, Marie Kášková, Stanislava Šebová, Ludmila Holubová, Růžena Horáčková, Luděk Vondrák, Jarmila Pavelcová, Anna Tomková, Josef Hradský, Jiří Havlík, Marie Grecmanová, Ing.Marie Rumlová, Vlasta Pavlíková, Julie Příkrylová, Eliška Zapletalová, Františka Čihalová, Danuše Dreiseitlová, Petr Pomkla, Marta Holubová, P.Alois Jargus, Blanka Kavanová, Jolana Žilková, Zdena Barborková, Josef Kalčík, Čestmír Novák, Zdeněk Jun, Jindřiška Žolnerčíková, Marie Pouličková, František Kutala, Ladislav Zapletal, Hilda Richtarová, Ludmila Hošková, Vlasta Vránová, Jana Krajíčková, Františka Evanžinová, Antonín Dostál, Řkfarnost Starý Jičín, Ema Trunčíková, Bohumila Pavlíková, Pavel Bouchal, Antonie Mičáková, Růžena Bartošková, Jana Rybářová, Juraj Gondorčin, Jan Měcháček, Jan Klement, Františka Heverová, Alfons Beneš, Jiřina Pospíšilová, Bořivoj Ptáček, Hilda Richtarová, Pavel Černohlávek, Lenka Kuřátková, Helena Mindáková, Anna Zámečníková, Jaroslava Vomelová, Marie Mácová, Josefa Faicová, František Brůna, Ludmila Choutková, Vojtěch Jarkovský, Anna Ondrůjová, Karel Voleník, Jarmila Kleinerová, Jan Tichý, Marta Vojáčková, Ludvík Dřímál, Františka Ickertová, Ludmila Smejkalová, Olga Bušáková, Rozálie Škařupová, Navrkalovi, Zdislava Beyerová, Eva Pavelková, MUDr. Jiří Gradwohl, Marie Zatloukalová, Anna Příkrylová, Mencovi, Metoděj Štajnar.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

***Dárci a příznivci, kteří posílají svůj
peněžní dar poprvé,
ať laskavě oznámí svou adresu.
Vedení CSI děkuje za porozumění.***

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438
777 966 180 Vodafone
605 413 050 T-Mobile
e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. František Kopečný.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.